

Istoria drapelului românesc

Dita Raul Andrei

Școala Gimnazială Nr. 4 Rm Vâlcea

Clasa a VI-a B

Istorie

- Drapelul național al României este un tricolor cu benzi verticale. Potrivit Constituției României, culorile sunt așezate vertical, în ordinea următoare începând de la lance: albastru, galben, roșu”. Legea nr. 75/1994 precizează că fâșiile drapelului național au culorile albastru cobalt, galben crom și roșu vermion.
- Potrivit unei legende răspândite pe teritoriul românesc, culorile roșu, galben și albastru ar fi fost utilizate încă din vechime de către români ca simbol al lor sau de alții pentru a-i desemna pe aceștia.

- Culoarele se regădesc pe diplomele emise de Mihai Viteazul, pe scuturi și pe steme. Întrucât până la începutul secolului XIX conștiința de a forma un neam nu exista decât la câțiva cărturari precum Grigore Ureche, aceste culori nu erau folosite pentru a îi identifica specific pe Români, iar steagurile țărilor românești, până în al doilea deceniu al secolului XIX, erau cele moștenite din Evul mediu, cu o simbolistică heraldică fără legături cu ideea modernă de "națiune".

Constantin Lecca - Uciderea lui Mihai

Viteazul

- Tricolorul devine un simbol al națiunii românești la începutul secolului XIX. Se poate remarca prezența celor trei culori în canafii și în picturile de pe pânza drapelului răscoalei lui Tudor Vladimirescu, în cadrul căreia li se atribuie pentru prima oară semnificația: "Libertate (albastrul cerului), Dreptate (galbenul ogoarelor), Frăție (roșul sângelui)"

- Tricolorul a fost adoptat întâi în Țara Românească, în 1834, ca drapel de luptă, când domnitorul reformator Alexandru D. Ghica a supus aprobării sultanului Mahmud al II-lea modelul drapelelor și pavilioanelor navale de luptă. Acest model era un „steag cu fața roșie, albastră și galbenă, având și acesta stele și pasăre cu cap în mijloc”. Curând, ordinea culorilor a fost schimbată, astfel încât galbenul să apară în centru.

- Constituția din 1866 a României prevedea la articolul 124: „colorile Principatelor-Unite urmează a fi Albastru, Galben și Roșu”. Ordinea și dispoziția culorilor au fost stabilite de către Adunarea Deputaților în ședința din 26 martie 1867. Culorile drapelului erau așezate vertical. Stema țării era așezată doar pe drapelele armatei și cele princiare, în centru, cele civile rămânând fără stemă. Aceeași diferențiere era făcută și pentru pavilioanele marinei de război și a celei civile.

Drapelul de luptă din 1863

- După înfăptuirea României Mari, drapelul oficial va rămâne în continuare cel tricolor, cu fâșiile dispuse vertical și fără stemă în centru.

- Constituția Republicii Socialiste România, adoptată în 1965, prevedea la articolul 118 următoarele: „Drapelul Republicii Socialiste România poartă culorile roșu, galben și albastru, așezate vertical, cu albastrul lângă lance. În mijloc este așezată stema Republicii Socialiste România”.

Fapte de eroism sub drapelul românesc

- În timpul Războiului de Independență din 1877-1878, eroismul ostașilor români a fost stimulat permanent de drapelul românesc. În atacul din 30 august 1877, căpitanul Nicolae Valter Mărăcineanu a căzut la datorie în timp ce înfigea pe parapetul redutei Grivița drapelul Regimentului 8 linie. Ostașii Regimentului 3 călărași au pătruns între primii în Plevna, trecând înot apa Vidului, cu drapelul în frunte.

- Și în Primul Război Mondial au avut loc jertfe pentru apărarea drapelului de luptă, ca simbol al datoriei de apărare a pământului țării și al onoarei militare. Garda drapelului din Regimentul 83 infanterie „Neagoe Basarab” a înfruntat, în octombrie 1916, o patrulă călare a armatei germane. Deși i s-a retezat o mână, port-drapelul regimentului a rămas la locul luptei până în momentul în care ceilalți soldați au sărit în ajutor și au salvat drapelul.
- În timpul celui de-al Doilea Război Mondial, drapelele unităților evidențiate în luptă au fost decorate

Maiorul Valter Mărăcineanu înalță drapelul românesc pe reduta Grivița (1877)

Protocolul Drapelului

- Drapelul României trebuie arborat în mod permanent pe edificiile și în sediile autorităților și instituțiilor publice, la sediul partidelor politice, al sindicatelor, al instituțiilor de învățământ și cultură, la punctele pentru trecerea frontierei, precum și la aeroporturile cu trafic internațional.
- Temporar, drapelul României se poate arbora cu prilejul zilei naționale a României și al altor sărbători naționale, în locurile publice stabilite de autoritățile locale; cu ocazia festivităților și ceremoniilor oficiale cu caracter local, național și internațional, în locurile unde acestea se desfășoară.

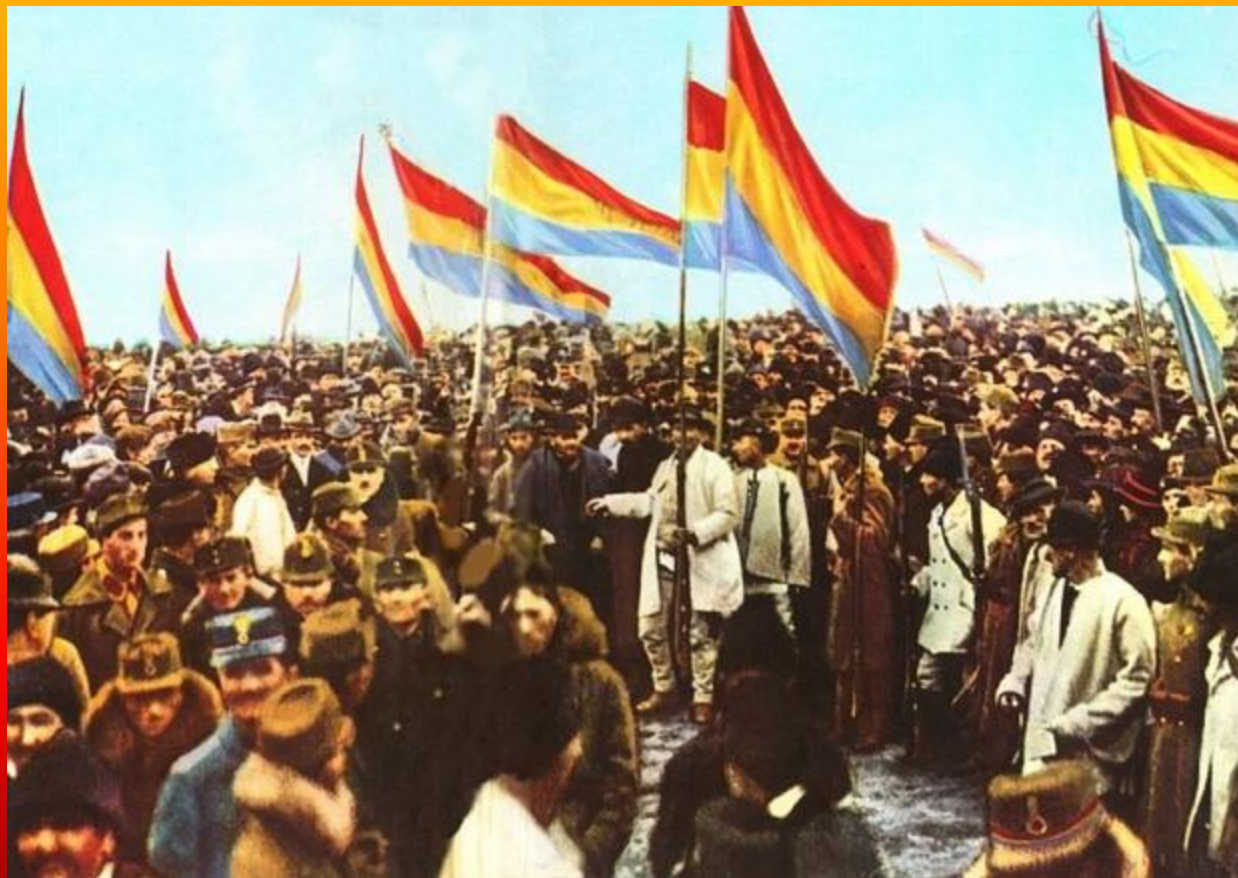
Marea Adunare Națională de la Alba-Iulia

- Guvernul este singurul organism oficial care stabilește zilele de doliu național, în care drapelul României se arborează în bernă.

Drapelele altor state pot fi arborate pe teritoriul României numai împreună cu drapelul național și numai cu prilejul vizitelor cu caracter oficial de stat, al unor festivități și reuniuni internaționale, pe clădiri oficiale și în locuri publice stabilite cu respectarea Legii nr. 75/1994. În acest caz, drapelul României ocupă locul de onoare, anume în centru, dacă numărul drapelelor este impar, sau la dextera drapelului împreună cu care ocupă centrul, dacă numărul drapelelor este par

- Drapelul Uniunii Europene se arborează alături de drapelul României, la senestra celui din urmă.
- Drapelul de luptă este scos din vitrină la solemnitatea prezentării sale, la festivitatea depunerii jurământului militar, la paradele trupelor și revistele de front, la predarea sau luarea comenzii unității respective, la darea onorurilor militare în cadrul funeraliilor militare, sau în alte ocazii dacă se ordonă acest lucru.

Marea Adunare Națională de la Alba-Iulia

Surse

<https://www.antena3.ro/campanii/drapelul-romaniei/istoria-drapelului-romanesc-cum-a-luat-nastere-tricolorul-190507.html>

Wikipedia.org